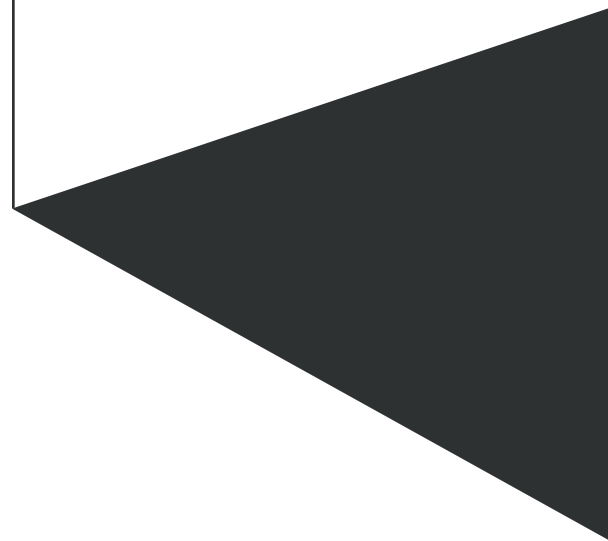

HRASTELJ
STANKA

ars poetica

Stanka Hrastelj
1975
Slovinsko | Slovenia

2	VŔŇA PAPIERA
4	VONJ PO PAPIRJU
6	SCENT OF PAPER
8	ČAS. KEĎ VYSEDÁVAŠ
9	ČAS. KO POSEDAŠ
10	TIME YOU SIT ABOUT LEISURELY
12	JUDIŤIN ROZHOVOR SO SEBOU SAMOU.
	VEČER. POTME
14	JUDIŤIN POGOVR S SAMO SEBOJ.
	ZVEČER. V TEMI
16	JUDITH'S MONOLOGUE IN THE
	EVENING DARKNESS
18	ÚPÄŤE
19	VZNOŽJE
20	UNTITLED
22 - 56	BEZ NÄZVU / UNTITLED

VÔŇA PAPIERA

Dážď vonia po papieri,
rovnako Versaceho Black Jeans, preto
dnes čítam a píšem, píšem
a čítam a učím sa žiť,
aj keď sa to nedá porovnávať
so zmenami, aké prináša marec,
alebo s Alešovým presvedčením, že je dobrý milenec,
ktorému začali veriť aj chlapi.

Do papiera vstupujem ako do Ríma,
bosá cez Rubikon, prikázal Fellini.
Spúšťam sa po stránkach ako po dúhe,
verím, že v parfume je
aj korenie, ale muži nevoňajú
po korení ani po papieri,
až do konca budú používať starý nudný Old Spice
a každé zapalovanie sviečok považujú za posadnutosť
romantikou.
Bolo by asi príliš skonštatovať, že o žene nič nevedia,
veď o žene čo-to vedeli ešte aj
Andrej Rubľov, Peter Abelard a Ján Krstiteľ.
Lenže čo vlastne kto o kom vie?

Naposledy som zapálila všetky sviece, aké som našla,
obliekla si šaty a okolo bokov
si ovinula stuhu s riasami a mušľami
a zatancovala brušný tanec.
Ale fár nie je v romantike, uznal môj frajer
a z časopisu nahlas prečítal
Maternica netúži po dieťati, ale po faluse.

Kto o kom čo vie?
Slová nás celkom neodhalia, ale ani činy,
aj keď fakt, že si v našej knižnici
nemôžeš požičať Seferisa, prezrádza veľa,
no možno nič. Knihovník mi vtisol do rúk Richarda Burnsa
a prevrátil oči. *Aj toto ťa zachráni*,
potom nás stiahni so sebou.
Zo svetovej literatúry by chceli zastaviť
knihu kníh. Pentateuch by nahradili
Gričskou čarodejnicou. Knihu Jozuovu Americkým psychom.
Knihu sudcov Menom ruže
a tak ďalej, až po Apokalypsu.
Skončili sa časy čítania Biblie a Koránu,
zostarelo židovstvo a manichejstvo,
Kristove poučenia stratili pružnosť.
Nežiadam veľa, povedal Richard Burns,
Nežiadam veľa, len prirodzený zázrak.

Dnes čítam a píšem, píšem
a čítam a učím sa žiť,
kníh sa dotýkam ako ostrého noža,
rovnako vďaka mi to vracajú,
aj keď v nich nie sú veľké udalosti,
nijaké Ofélie v bielom, iba drobná
ľudská krehkosť, pod ktorou sa prebára zem.
Poézia, že Boh nemusí stvoriť všetko,
skutočnosť, že diabol má čisté svedomie.

VONJ PO PAPIRJU

Dež ima vonj po papirju.
enako Versacejev Black Jeans. zato
danes berem in pišem, pišem
in berem in se učim živeti.
čeprav to sploh ni primerljivo
s spremembami, ki jih prinese marec
ali z Aleševim pričanjem, da je dober ljubimec.
kar so mu fantje začeli verjeti.

V papir vstopam kot v Rim.
basa čez Rubikon, je naročil Fellini.
spuščam se po straneh kot po mavrici.
verjamem, da je v parfumu
tudi poper, ampak moški ne dišijo
po popru niti po papirju.
vsi do zadnjega uporabljajo star dolgočasni Old Spice
in imajo vsako prižiganje sveč za obsedenost
od romantike.
Odveč je omenjati, da o ženski ne vedo ničesar.
o ženski so nekaj malega vedeli kvečjemu
Andrej Rubljov, Peter Abelard in Janez Krstnik.
In kaj sploh kdo o kom ve?

Zadnjič sem prižgala vse sveče, ki sem jih našla.
oblekla krilo in si okrog bakov
zavezala ruto z resicami in školjkami
in odplesala trebušni ples.
Ampak tu ni štos v romantiki je priznal moj moški
in iz revije na glas prebral
Maternica ne hrepeni po otroku, ampak po falusu.

Stanka Hrstelj

Kdo o kom kaj ve?
Besede nas ne razgalijo v celoti, tudi dejanja ne.
morda to, da si v naši knjižnici
ne moreš sposaditi Seferisa, pove veliko,
morda ničesar.
Knjižničar mi v je roke potisnil Richarda Burnsa
in se me oklenil z očmi *Tudi to te bo odrešilo,*
potem nas povleci za sabo.
Iz svetovne literature bi radi sestavili
knjigo knjig, Pentatevh bi zamenjali
za Gričko vještico, Jozuetovo knjigo za Ameriški psiho.
Sodnike za Ime raže
in tako naprej, vse do Apokalipse.
Minil je čas za branje Biblije in Korana,
postarala sta se judovstvo in manihejstvo.
Kristusovi nauki so zgubili prožnost.
Ne zahtevam veliko je rekel Richard Burns.
Ne zahtevam veliko, le navaden čudež.

Danes berem in pišem, pišem
in berem in se učim živeti.
knjig se dotikam kot ostrega noža.
hvaležno vračajo z isto mero.
čeprav v njih ni velikih dogodkov,
nobene Ofelije v belem, samo drobna
človeška krhkost, pod katero se ugrezajo tla.
Poezija, da Bogu ni treba ustvariti vsega,
resničnost, da ima hudič čisto vest.

SCENT OF PAPER

Rain smells of paper
so does Versace's Black Jeans, here hides the reason
I am reading and writing today, writing
and reading and learning how to live,
though nothing is comparable to
the changes March brings
or with Aleš's belief that he is a great lover
and the boys are starting to believe that he really is.

I enter Paper like I would enter Rome,
barefooted across Rubicon, Fellini ordered.
I slip down the pages like I would slip down the rainbow.
I believe there is also pepper hidden
in perfume, but men do not smell of
pepper nor paper.
all of them rather use old doll Old Spice
and consider every lighting of candles as the sign of being obsessed
with the feelings of romance.
There's no use in mentioning how they know nothing about a woman,
there lived only a few who knew something about a woman
Andrej Rubljov, Peter Abelard and John the Baptist.
After all, who really knows anything about anyone?

The other day I lit all the candles I had found,
wore a skirt and tided the scarf
with fringes and small shells around my hips
and danced the belly dance.
The main point here is not romanticism confessed my husband to be
and read aloud what someone has written in the magazine
The womb does not carve for a baby, it desires the phallus.

Stanka Hrstelj

Who really knows anything about anyone?
Words do not show who we really are completely, and the same goes
for our actions,
maybe the fact that you cannot borrow Seferis
from our library, tells us a lot
or tells us nothing at all.
Instead librarian pushed Richard Burns into my hands
and his eyes clinged to my *face This could redeem you as well,*
than after your salvation pull us with you.
They wish to compose the book of books from world's literature,
wanting to exchange Pentateuch for Grička vještica.
The Book of Joshua for American Psycho.
Judges for The name of the Rose
and we would come to the Apocalypse.
The time for reading The Bible and Koran has passed by
Judaism and Maniheim have grown old.
Christ's teachings have lost their flexibility.
It's not much to ask said Richard Burns.
It's not much to ask, only the common miracle.

I am reading and writing today, writing
and reading and learning how to live.
I am touching the books like they were cutting knives,
and they gracefully return with the same strength,
never mind there are no great events in them,
with no Ofelia dressed in white, just thinly
human fragility, under whose power the ground collapses.
Poetry, so that God does not need to create it all.
Reality, so that Devil has a clear conscience.

ČAS, KEĎ VYSEDÁVAŠ

Čas, keď vysesdávaš v kaviarni či v tráve
je dôkladne vymeraný:
ako mlčanie, ktoré
naleješ do šálky,
keď treba hovoriť
o všednosti,
lebo nič na svete nie je všedné

a občas sa preleje cez okraj,
Ešte sú veci, ktoré ma prekvapujú:
tvoj záujem o barok,
miska sliviek v chladničke
alebo tá, ako na chvíľu podržiš ruku na kľučke
predtým, než mi otvoríš.

ČAS, KO POSEDAŠ

Čas, ko posedáš v kavarni ali v trávi,
je odmerjen preišljeno:
kakor malk, ki ga
natočiš v skodelico,
ko je treba govoriti
o vsakdanjosti,
kajti nič na svetu ni vsakdanjega

in včasih se zlije čez rob,
Še so stvari, ki me presenetijo:
tvoje zanimanje za barok,
skleda sliv v hladilniku
ali kako za trenutek podržiš rako na kljuki,
preden mi odpreš.

TIME YOU SIT ABOUT LEISURELY

The time you sit about leisurely
somewhere in a coffeehouse or on the grass
is measured out cautiously;
it is a lot like silence you pour in a cup
when you should speak
about simplicities of everyday
because there is nothing common about this world of ours

and sometimes it pours over the edge.
There are still things that surprise me:
like your interest in baroque,
a bowl of plums in your fridge,
or how you, for just a moment, keep your hand on the door handle
before you open and let me in.

Stanka Hrstelj

JUDITIN ROZHOVOR SO SEBOU SAMOU. VEČER, POTME

Hrmenie ťa pripraví na vôňu surovej
nečesanej vlny, najprv ideš sama,
čiaru na dlaniach neukazujú smer,
a spievaš, pokúšaš sa spievať v jazyku,
ktorý sa ešte nezrodil,
ale už podlieha erózii,
hovoríš pohybmi,
potriasaním zadkom, ako ťa to naučili muži.
Asýria je na severe.
Vďaka jedinej niti sa môžeš vrátiť naspäť.
Je to meranie času?

Vyvolenosť národa sa mi vždy zapichne do chrbta,
prichádza v hodinách, keď reagujem bez iskry,
jeho voňavé oleje
sú v priveľkých množstvách vražedné.
V určitej chvíli sa niť vyšmykne
a svetlo vyprchá.
Cestovanie panúka šťavnaté pomaranče
v natiahnutej ruke
a v druhej široké solné plochy strachu.
Už len trachu, už len tento život.
Kniha sa otvorila,
hlasu sa začali opotrebovať, žltnúť,
ľavá a pravá strana rovnako.
Existovalo prikázanie, ktoré nikam nevedlo.
Bolo ho toľko.

Trik, o ktorom muži nevedia:
krúženie maternicou, nie bokmi.
Bol to jazyk, nedonosný, no
na ktorejkoľvek stránke knihy sa pošmykol
a sklzol po okraji záznamu
do samoty a strachu.

Odskočiť sa už nedá.
Na zväčšenie sa musíš naučiť
celú kopu fint —
kam má smerovať a koľko trvať pohľad,
aké sú odtiene hlasu, vône podpazušia, váha pohybov,
Hra, ktorú si časom oblúbiš.

Držať Halofernovu hlavu ma však unavuje.
A keď sme už pri tom:
nezažila som nijakú extázu.
Bluf, ktorý si ten, komu je určený,
nie vždy zaslúži,
sa vždy podceňuje.

JUDITIN POGOVOR S SAMO SEBOJ, ZVEČER, V TEMI

Grmenje te spremlja do vonja po surovi
neprečiščeni volni, naprej greš sama,
brazde na dlaneh ne nakazujejo smeri
in poješ, poskušaš peti v jeziku,
ki še ni donošen,
pa že erodira,
spregovoriš z gibi,
s tresenjem ritnic, ki so te ga učili moški,
Asirija je na severu,
Po eni sami nitki se lahko vrneš nazaj,
Je to merjenje časa?

Izvaljenost narada se mi vedno zabada v hrbet,
pride ob urah, ko se odzivam brez isker,
njegova dišavna olja
v nenadzorovanih količinah ubijajo,
V nekem trenutku se nitka izmakne
in svetloba izpari,
Potovanje ponudi sočno pomarančo
v iztegnjeni roki
in v drugi široke soline strahu,
Samo še malo, samo še to življenje,
Knjiga se je odprla,
glasovi so se začeli obrabljeni, rumeneti,
leva in desna stran enako,
Bila je zapoved, ki ni nikamor peljala,
Bilo je je toliko.

Trik, za katerega moški ne vedo:
kroženje z maternico — ne z boki.
Bil je jezik, nedonošen,
na neki strani knjige se je ugreznil
in zdrsnil po pobočju zapisa
v samoto in strah.

Odskočiti ni več magično.
Za zapeljevanje se moraš naučiti
cel kup šifer —
smeri in trajanja pogledov,
tonov glasu, vonjev pazduh, težje gibov,
Igra, ki jo s časom vzljubiš,
Držanje Holofernovne glave pa me utruja,
in ko smo že pri tem:
nikakršne ekstaze nisem doživljala,
Blef, ki ga ta, ki mu je namenjen,
ni vedno vreden,
je vedno podcenjen.

JUDITH'S MONOLOGUE IN THE EVENING DARKNESS

Thunder accompanies you to the scent of raw
not yet purified wool, you continue on your own,
lines on your hands do not point out the direction
and you sing, you try to sing in a language,
which has been born too soon,
but yet again it is already eroding,
you communicate with the movements,
with trampling of your buttocks, learned from the men.
Asyria is on the North.
You need only one thread to return.
Is this what people call measuring time?

Being chosen nation always feels like the knife in my back,
it comes when I respond without any sparks,
its aromatic oils
in large quantities kill,
after comes the moment when the thread vanishes
and the light disappears.
The voyage offers you juicy orange
in its stretched arm
and in the other hand wide salt pans of fear.
Just a little bit, just this lifetime.
Book opened,
voices started becoming wornout, fading,
the same as the left and the right side.
There was a behest which did not lead anywhere.
There was that much.

Trick — men are unaware of:
circling with the womb — not with the hips.
There was language, premature,
it sank into a page of Book
and slipped on the slope of the text
into loneliness and fear.

It is too late to back away,
You have to learn a huge number of codes
to be able to seduce —
the direction and the length of looks you give,
tones of voices, smells of armpits, the weight of movements,
The game that goes to your heart.

Holding of Holofern's head tires me,
and because we are talking about it:
there was no fulfilment.
I'm bluffing, — but my target isn't always worth it.
My bluff — always underestimated.

ÚPÄTIE

Najať si niekoho.
kto bude pre mňa Rupertom, keď nebudeš nablízku.
nejakého žoldniera, Rupert.
pokojného, vyrovnaného.
ktorého oslovuješ kocúrik, ale nedráždiš ho, kuš!
ktorého vyplácaš iba drobnými, takže neujde
do rozpáranej noci [ba pedantne ju zašije].
len nech je pre mňa Rupertom, keď tu nebudeš.

VZNOŽJE

Najeti nekoga.
da bo zame Rupert, ko te ne bo blizu.
nekoga, Rupert, plačanca.
mirnega, uravnavešenega.
ki mu rečeš mucek, pa ga ne ujeziš, ali kuš!
ki ga plačaš s kovaním drobižem, pa ne zbeži
v razparano noč [zašije jo, pedantno].
da bo zame Rupert, ko te ne bo.

UNTITLED

To hire somebody

To be Rupert when you're away.

Somebody, Rupert, a mercenary.

Someone calm, balanced.

Someone to call peanut without angering him, or shoot.

Someone to pay with minted change without him running off

Into the night slashed open (he sews it up, the stickler).

To be Rupert when you're gone.

Stanka Hrstelj

BEZ NÁZVU

Rupert preložil Korán [z originálu],

ale nepodpísal sa,

Talmud [takisto], no nepriznal sa k tomu,

Ezechiela a všetko ostatné zo Starého zákona [presne tak],

ale zamlčal to.

Dnes na káve [ten pravý, nie ten platený]

mal na chvíľu tvár muža,

ktorý prehltol závin a cíti, že v ústach je

sladký ako med.

Usrkol si zo šálky a povedal: Tí ľudia

majú trucovité tváre a bezočivé srdcia,

treba im niekoho poslať.

Veď si tu, Rupert, skonštatovala som s úľavou.

UNTITLED

Rupert je prevedel Karan [iz originala],

pa se ni podpisal.

Talmut [enako], pa ni priznal.

Ezekiela in vse drugo v Stari zavezi [prav tako],

pa je zamolčal.

Danes na kavi [on, ne plačanec]

je za trenutek imel obraz moža,

ki je použil zvitek in mu je bil v ustih

sladek kakor med.

Srknil je iz skodelice, rekel: Ti ljudje

so trmastega obraza in predrznega srca,

nekoga bo treba poslati k njim.

Saj si tu, Rupert, sem rekla, olajšana.

UNTITLED

Rupert translated the Quran [from the original]
Without signing his name.
The Talmud [just so], never admitting to it.
Ezekiel and the rest of the Old Testament [also].
Keeping it a secret.
For a moment today, as he [him, not the mercenary]
And I were having coffee, he had the face of a man
Who had consumed the scroll and tasted it.
Sweet as honey.
He sipped from the cup, saying: These people
Are stubborn and hardheaded.
Somebody should go to them.
Oh but you're here, Rupert, I said, relieved.

Stanka Hrstelj

BEZ NÁZVU

Aké slová počúval
v živote najčastejšie:
s radosťou, rozhodne, hneď, pane,
je to pre mňa česť, rád vás vidím,
som poctený, je to od vás naozaj milé
[vo všetkých možných číslach, rodoch, pádoch]
s najväčším potešením, okamžite prinesiem,
už len chvíľku, smiem ich pozvať
[vykanie, zriedka tykanie, výnimočne onikanie],
veď ešte nechodte, zostať predsa ešte chvíľku,
nech sa páči, prosím, a toto je pre pána,
aké šľachetné, pekne vítam,
ozvite sa ešte, o to sa už postaráme,
[dôkladne benevolentné, jasné,
zamatové hlasy, mäkké a úprimné]
až po vás, óóó, len ďalej,
prosím, aká radosť vidieť vás, mňaa,
čo by som si len bez teba, ďakujem, ďakujem,
nezabudnem na vás.

Ako je to so mnou, to vieš.

UNTITLED

Katere besede je v življenju
najpogosteje slišal:
z veseljem, vsekakor, takoj gospod,
v čast mi je, lepo vas je videti,
počaščen sem, zares prijazno od vas,
[v vseh mogočih številih, spolih, sklonih]
z največjim veseljem, v hipu prinesem,
bi še malo, jih smem povabiti,
[vikanje, redko tikanje, izjemoma onikanje]
nikar še ne odidite, ostani no še malo,
izvali, nate, tole je pa za gospoda,
kakšna plemenitost, dobrodašli,
oglasite se še, za to bomo že poskrbeli,
[dosledno benevolentno, svetlo,
žametni glasovi, mehki in iskreni]
za vami, ooo, kar naprej,
prosím, lepo vas je videti, mijau,
kaj bi jaz brez tebe, hvala, hvala,
ne bom vas pozabila.

Kako pa je z mano, veš.

UNTITLED

These were the words he heard
The most of in his life:
With pleasure, certainly, right away, sir.
It's an honour, nice to see you.
I'm honoured, truly kind of you
[In all possible numbers, genders, declensions].
With utmost pleasure, I'll bring it right away.
Would you like some more, may I invite You
[Usually Mr., sometimes informally, seldom too fancy].
Don't leave yet, come on, stay a while.
Here, take this, and this if for the gentleman.
How noble of you, welcome.
Please, come again, we'll take care of it
[Consistently benevolent, bright,
With velvety voices, soft and earnest].
After you, heeey, come in.
Please, nice to see you, meow.
What would I do without you, thank you, thank you.
I won't forget you.

And you know how it is with me.

Stanka Hrstelj

BEZ NÁZVU

Najradšej mal geometriu.
Kvôli zákonitostiam
[zákonom nemôžeme odporovať
a dogmám už vôbec nie].
že sa vetvy hyperboly a abscisy
spájajú v nekonečne!
Kvôli nádeji, že sa raz [kedysi]
všetko vyrovná.
každý krivý prst, každá krivka.
Nádej môžeš chytiť tak ako pásový apar.
[Zopakujme si: s potešením, samozrejme, hneď atď.]
Ako je to so mnou, to vieš.

$$!y = 1 / x$$

UNTITLED

Posebno ljuba pa mu je bila geometrija.
Zaradi zakonitosti
[zakonom ne moremo ugovarjati.
dogmam pa sploh ne].
da se veja hiperbole in abscisa
v neskončnosti stakneta!
Zaradi upanja, da se nekoč [takrat]
vse izravna.
vsak kriv prst, vsaka krivica.
Upanja se naležeš kot pasavca.
[Ponovimo: z veseljem, vsekakor, takoj itd.]
Kako pa je z mano, veš.

$$!y = 1 / x$$

UNTITLED

One of his favourite things, though, was geometry.
Because of the law
[Laws cannot be disputed.
Dogma even less so]
Stating the hyperbola's branch and the horizontal axis
Touch in infinite distance!
Because of the hope that there comes a time [that time]
When everything is righted.
Every crooked finger, every wrong.
You contract hope as you contract the shingles.
[Let's reiterate: with pleasure, certainly, right away, etc.]
And you know how it is with me.

$$y = 1 / x$$

BEZ NÁZVU

Podmienky, za ktorých nádej neumrie:
musí byť medzi 7 a 12°C [už pri štarte].
materiál nesmie byť vlhký ani sypký,
treba urobiť peknú hrudu.
dlane nesmú byť teplé [presnejšie: príliš teplé].
nesmieš sa zaoberať podrobnosťami
[vypukliny, priehlbinky, hlbinky]
rýchlo ju treba posunúť ďalej.
napr. odhodiť alebo skotúľať do doliny
a tá musí mať vyhovujúci sklon,
býť hladká a vlastne sa nekončiť
[presnejšie: takmer vôbec].
Kým trvá [dolina].
hruda sa zväčšuje, nádej neumiera.
Keď sa prikotúľa k úpätiu,
posunieš ho [úpätie].
Kotúľa sa ďalej. Rastie.

UNTITLED

Pogoji, pod katerimi upanje ne umre:
biti mora med -7 in 12°C [že v štartu].
material ne sme biti južni ali sipki.
narediti je treba čedno kepo.
dłani ne smejo biti tople [se pravi: pretople].
ne smeš se ukvarjati s podrobnostmi
[izboklinice, udrtinice, inice].
hitro ga je treba dati naprej.
npr. vreči oz. zakotaliti v dolino.
ta naj ima ustrezen naklon.
naj bo plana in naj se ne konča
kmalu [se pravi: prekmalu].
Dokler traja [dolina].
se kepa večā. upanje ne umre.
Ko se prikotali do vznožja.
ga spodmakneš [vznožje].
Kotali se naprej. Raste.

UNTITLED

The conditions under which hope doesn't die:
It must be between -7 and 12°C [to begin with].
The material must not be southern or powdery.
It has to be shaped into a tidy ball.
Palms should not be warm [that is: too warm].
You shouldn't waste time on details
[Protrusions, indentations, tations].
It must be passed on quickly.
E.g. thrown or rolled down into a valley.
Which should be suitably angled.
Open and not ending
Suddenly [that is: too suddenly].
As long as it goes on [the valley].
The ball keeps getting bigger and the hope doesn't die.
Once it rolls to the base.
You pull it [the base] out from under it.
It keeps rolling on. Keeps growing.

Stanka Hrstelj

BEZ NÁZVU

V ten deň mal dušu na smrť
smutnú [ísť na horu, podrezať Izáka].
Túlal sa po uliciach, zlomený, dúfal, že plán
sa zmení. Túlal sa dlho: márne.
Šiel teda na horu, podrezal Izáka otd.
Keď zostúpil dole, ľudia tancovali
okolo zlatého teľaťa. On niesol v rukách
kamenné tabule. Zhodil ich na modlu, nastal chaos.
Na tabuliach bolo napísané: Plodte sa a množte sa,
naplňte všetky kúty zeme. Jednoducho
si vyberte vieru a štátne zriadenie. Milujte sa
navzájom, a ľavé líce nenastavujte pričasto.

Tento príbeh mi raz rozprával Rupert.
Kde sa to teda zvrtilo, chcela som sa ho
spýtať [v piatej? prvej? niekde inde?].
No nespýtala som sa, mala som rešpekt.

UNTITLED

Tisti dan mu je bila duša žalostna
do smrti [iti na goru, zaklati Izaka itd.].
Taval je po ulicah, potr. upal na spremembo
plana. Dolgo je taval: nič.
Šel je torej na goru, zaklat Izaka itd.
Ko je sestopil, je ljudstva plesalo
okoli zlatega živinčeta. On pa je v rokah nosil
kamniti tabli. Vrgel ju je v malika, nastal je kažin.
Na tablah je pisalo: Plodite se in množite,
napolnite vse katičke zemlje. Prosto si
izbirajte vero in državno ureditev. Ljubite
se med seboj, a levega lica ne nastavlajte prepogosta.

To zgodbo mi je nekoč pripovedoval Rupert.
Kje se je torej zalomilo, sem ga hotela
vprašati [peta? prva? kje drugje?].
A ga nisem, zaradi rešpekta.

UNTITLED

On that day, he was so sad
He felt as if he was dying [climb the mount, slaughter Isaac, etc.].
Dejectedly he wandered the streets, hoping for a change
Of plans. Long he wandered: nothing.
So he climbed the mount, slaughtered Isaac, etc.
As he descended, his people danced
Around the golden heifer. And in his hands he carried
Two stone tablets. He threw them at the idol and hell broke loose.
The tablets said: Be fruitful and multiply,
And fill the Earth. Choose your
Faith and form of government freely. Love
Each other, but don't be too eager to turn the other cheek.

This is a story that Rupert once told me.
So where did it all go wrong, I wanted
To ask [the fifth? the first? elsewhere?].
But I didn't, out of respect I didn't.

Stanka Hrstelj

BEZ NÁZVU

Povedali Poďme a spútajme sa ho: Si ty ten,
ktorý musí prísť, alebo si niekto iný... Pochybovači!
Vzala som to slova,
ktorým krájam hlinu a neviem,
či vyslovené
[oceľový drôt, pridržiavaný na koncoch]
neprerezalo všetkým hrdlá.
My to teraz predsa vieme,
sme o tom, samozrejme, presvečení!

UNTITLED

Rekli so Pojdimo in ga vprašajmo: Si ti,
ki mora priti, ali naj drugega ... Dvomljjivci!
Vzela sem tisto reč,
s katera režem glino in ne vem,
ali je poimenovana
[kovinska žica, držali na konceh],
vsem prerezala vratove,
Saj vendar vemo,
saj smo ja prepričani!

UNTITLED

They said Let us go and ask him: Are you
The one who must come, or should we ... The doubters!
I took the thing
I use to cut clay without knowing
Whether it has a name
[A metal wire, handles at both ends]
And cut all their throats.
But of course we know.
Of course we're certain!

Stanka Hrstelj

BEZ NÁZVU

Žoldnier. Najala som súkromného detektíva.
aby ho preveril. Hlásil: v základnej škole výborný,
prvé miesto v šachu, víťazí v amatérskej rádiogoniometrii,
odmalička sadistický učiteľ zvierat, zvláda kruhové dýchanie,
absolvuje klasické gymnázium, maturuje s vyznamenaním, súkromné
hodiny latinčiny a starogréčtiny, vrcholový snowboardista
[zábery prezentované na YouTube], od sedemnástich rokov sodomita.
Mlčky som sa zohla, prstom čmárala po piesku, nepovedala nič.

Za jeho výkon [detektív] som nezaplatila.
Posielal upomienky. Žaloval. Zo súdu mi poslali
predvolanie. Príjem zásielky som nepodpísala.
Oficiálne mi nemôžu nič.

UNTITLED

Plačanec. Najela sem zasebného detektíva.
naj ga preveri. Paročal je: odličnjak v osnovni šoli.
prva miza pri šahu, zmaguje v amaterski radiogoniometriji.
od malih nog sadistični učitelj živali, obvlada krožno dihanje.
vpiše klasično gimnazijo, zlati maturant, zasebne lekcije
latinščine in starogrščine, vrhunski snowboarder
[posnetki na YouTube], od sedemnajstega sodomit.
Molče sem se sklonila, s prstom pisala v pesek, nič rekla.

Njegove storitve [detektív] nisem plačala.
Pošiljal je opomine. Tožil. Sodišče mi je poslalo
poziv. Prejema pošiljke nisem podpisala.
Uradno mi ne morejo nič.

UNTITLED

A mercenary. I hired a private eye
To check him out. He reported back: Top of his class in grade school.
First board in chess. winning at radio orienteering .
A sadistic torturer of animals ever since he was a child. proficient circular breather.
Enrols in a classical high school. graduates with honours. private lessons
In Latin and Ancient Greek. a top snowboarder
[Videos on YouTube]. a sodomite since seventeen.
I bent down silently. drawing in the sand. saying nothing.

I never paid for his (private eye's) services.
He sent reminders. He sued. I was summoned by the
Court. I never acknowledged receiving the summons.
Officially. they can't touch me.

Stanka Hrstelj

BEZ NÁZVU

Dala som mu zoznam mien.

Aha. tu.

Oni.

Osamote.

V tme.

Zatrief stopy.

[Vyskúšala som ho.]

A bol večer. a bolo ráno.

UNTITLED

Dala sem mu seznam imen.

Tu. evo.

Njih.

Na samem.

V temi.

Zabrisati sledi.

[Preizkušala sem ga.]

In bil je večer. in bilo je jutro.

UNTITLED

I gave him a list of names.

There you go.

Them.

Alone.

In the dark.

Destroy all evidence.

[I was testing him.]

And there was evening, and there was morning.

Stanka Hrstelj

BEZ NÁZVU

Povedz, ako to bolo s tými zvieratami.

Ešte ako fagan som pod moriakmi zapaloval zapalovač.

Rozpíchlí sa, občas ma nejaký zobol

do líca. Zniesol som to.

Čo si ešte robil, rozprávaj, všetko mi povedz.

[Zaujíma ťa, čo môžeš.]

Ale nebola to pravda:

teraz pracujem ako dobrovoľník v domove dôchodcov.

Čo s nimi robíš, rozprávaj, všetko povedz.

[Rozjatrí ťa, čo môžeš.]

Čítam im, naprávam podhlavníky, chodím s nimi na prechádzky.

[Je nerozhodný?]

[Najat si iného?]

UNTITLED

Povej, kako je z bilo tisto z živalmi.

Kot mulc sem pod krotami prižigal vžigalnik.

Razgnalo jih je, včasih kakšen kos

meni v obraz. Pogoltnil sem.

Kaj še si počel, pripoveduj, vse povej.

[Zamika te, kaj si moreš.]

Ampak tisto ni bilo prav:

zdaj sem prostovoljec v domu ostarelih.

Kaj počneš z njimi, pripoveduj, vse povej.

[Razvnameš se, kaj moreš.]

Berem jim, rahljam vzglavnike, peljem na sprehod.

[Mevža?]

[Najeti drugega?]

UNTITLED

Tell me, what was that with the animals?

As a kid I used to burn toads with a lighter.

They burst, a piece sometimes

Hit me in the face. I swallowed.

What else did you do, talk, tell me everything.

[You're tempted, you can't help it.]

But that wasn't right.

Now I volunteer in a nursing home.

What do you do to them, talk, tell me everything.

[You get excited, you can't help it.]

I read to them, adjust their pillows, take them outside.

[A wuss?]

[Hire somebody else?]

Stanka Hrstelj

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© original poems: Stanka Hrastelj
© translations into Slovak: Karol Chmel
© translations into English: Alenka Sunčič Zanut and Jernej Županič

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Ars Poetica, o.z., Vlčkova 18, 811 05 Bratislava

Editor: Martin Solotruk
Slovak language editor: Jaroslav Hochel
Graphic design & layout: Lívia Kožušková
Production coordination: Martina Straková

ISBN 978-80-89283-71-2

www.arspoetica.sk
www.versopolis.com

Stanka Hrastelj [1975] bola v roku 2001 vyhlásená za najlepšiu mladú poetku na slovinskom festivale mladej literatúry Urška. V roku 2005 jej vo vydavateľstve Goga vyšla kniha básní *Nizki toni* [Nízke tóny], ktorá jej vynesla ocenenie za najlepší knižný debut Slovinského knižného veľtrhu. V roku 2007 sa Hrastelj zúčastnila na turnaji poézie v rámci Dní knihy v Maribore a získala titul rytiera poézie. V roku 2009 jej vo vydavateľstve Študentska založba vyšla druhá zbierka básní *Gospod, nekaj imamo za vas* [Máme niečo pre vás, pane], vďaka ktorej sa dostala do užšieho výberu kandidátov na výročnú Jenkovu cenu, udeľovanú Združením slovinských spisovateľov. Za svoj románový debut *Igranje* [Hra] získala vydavateľskú cenu Modrý vták, udeľovanú za najlepšie nepublikované literárne dielo. Hrastelj prekladá poéziu z chorvátčiny a zo srbčiny a venuje sa navrhovaniu keramiky.

In 2001, Stanka Hrastelj [1975] was named Best Young Poet at the Urška festival of young Slovenian literature. In 2005, Goga published her poetry book *Nizki toni* [Low Notes], garnering her the Slovenian Book Fair Award for Best Debut. At the 2007 Slovenian Book Days in Maribor, Hrastelj competed in a poetry tournament and won the title of Poet Knight. In 2009, Študentska založba published her second book of poetry, *Gospod, nekaj imamo za vas* [We've Got Something for You, Mister], which put her on the shortlist for the annual Jenko Prize awarded by the Slovene Writers' Association. Her debut novel *Igranje* [Play] won the Blue Bird Award for Best Unpublished Work of Literature. Hrastelj also translates poetry from Croatian and Serbian, writes afterwords, hosts literary readings and is an enthusiastic designer of unique clayware.

